

Illa de Thera

TERESA COSTA-GRAMUNT

Tinc una amiga terciària. Aquesta denominació pot semblar estranya a molta gent d'avui, immersa en una societat secularitzada i aliena a terminologies religioses. Però potser terciaris són discrets i tan despresos com els *pobrissons* franciscans i clarisses, família religiosa d'on provenen. Els terciaris integren el Tercer Orde franciscà fent uns determinats vots. No romanen en convents i viuen el que senten com a extraordinari en l'ordinari; o, dit d'una altra manera: el sagrat en el profà, en una aventura espiritual que els comprometen amb el que tant d'etern com de fugisser té la vida.

Francesc d'Assís (1181-1226) va ser el pare fundador dels anomenats *pobrissons* o framenors per la seva radical pobresa i despreniment. De Francesc, la imatge del qual podem recordar en les pintures flamígeres que en va fer El Greco, sabem un munt d'històries i llegendes. Aquell frare humil i de cor poètic és un sant popular pel seu amor a la natura fins al punt de parlar amb els ocells i amb els estels de la nit, i de considerar el llop com un germà i la mort com una germana. Tot en l'existència era considerat per Francesc espill de Déu, tot és la Seva manifestació.

No és tan coneguda la figura de Clara d'Assís (1193-1253), *pobrissona* franciscana i mare fundadora de les clarisses. Clara preconitzava una via espiritual de la Bellesa, com ha escrit María Victoria Triviño, una clarissa amb grans qualitats literàries que ha publicat diversos llibres sobre la santa amb el desig i la voluntat de donar a conèixer al món d'avui el carisma d'aquesta mestra medieval.

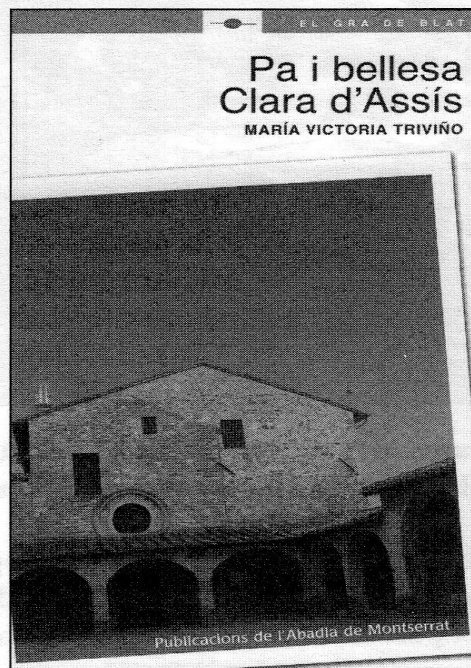
L'any 1991, després d'un treball de 12 anys (com comenta en una entrevista a propòsit dels 750 anys de la mort de Clara d'Assís,

Clara d'Assís

celebrats l'11 d'agost de 2004), María Victoria Triviño va publicar a les edicions Paulinas una biografia de Clara d'Assís. Ara tinc aquest llibre a les mans amb el títol de *Pa i Bellesa. Clara d'Assís*, una reeixida traducció al català de Francesc Cortés, publicada recentment per les Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

Amb un estil pròxim al relat poètic, que la traducció respecta i exalta, Triviño va desgranant a *Pa i Bellesa* la vida i obra de Clara d'Assís fins acostar-nos a la fundadora del seu Orde i figura senyera de la vocació femenina de l'esperit franciscà. En el recorregut de la vida de Clara es pot anar seguint la seva evolució com a dona, com a cristiana, com a fundadora, com a mestra, com a mística.

L'espiritualitat de Clara d'Assís és una teologia espiritual -afirma María Victòria Triviño- que no només pot ser útil a les clarisses sinó a tots els cristians. Aquesta via és

vàlida per a tots els que vulguin caminar per una senda que és molt més fàcil que qualsevol altra. És la via de la intuïció, de la contemplació amorosa i del mirall com a forma de pregària mitjançant la qual es contempla la bellesa per anar transformant-s'hi.

No sembla fàcil, aquesta via. La mateixa Clara, que va viure amb goig el despreniment de sí, deia: *El camí que mena a la vida [espiritual] és estret, i la porta que ens hi dona accés és estreta també; per això n'hi ha pocs que emprenguin aquest camí. I entre aquells qui, durant un cert temps, hi han caminat, n'hi ha encara molts menys que perseverin. Però benaurats aquells a qui ha estat donat de caminar-hi i de perseverar fins al final!* Com admiro la meva amiga terciària, que camina decidida per una via que la transforma en Bellesa. Sens dubte, ego, ànsia de poder i ambició fent de pantalles són els grans enemics per transparentar aquesta Bellesa.